

Comisia pentru pescuit

2015/2092(INI)

18.9.2015

PROIECT DE RAPORT

referitor la o nouă PCP: structura măsurilor tehnice și planurile multianuale
(2015/2092(INI))

Comisia pentru pescuit

Raportor: Gabriel Mato

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	9

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la o nouă PCP: structura măsurilor tehnice și planurile multianuale (2015/2092(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special articolul 43,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, în special articolul 7 alineatul (2) și articolele 9 și 10,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A8-0000/2015),
- A. întrucât din anul 2009 până în prezent s-au înregistrat prea puține progrese în ceea ce privește dosarele legislative referitoare atât la măsurile tehnice, cât și la planurile multianuale din cauza, pe de o parte, a faptului că propunerile Comisiei privind aceste planuri au creat tensiuni între instituțiile europene în ceea ce privește competențele lor respective în cadrul procesului de luare a deciziilor în temeiul articolului 43 din TFUE și, pe de altă parte, referitor la măsurile tehnice, din cauza dificultăților generate de alinierea legislației la Tratatul de la Lisabona;
- B. întrucât reforma politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) a inclus printre obiectivele sale realizarea producției maxime durabile, aplicându-se o abordare ecosistemică și întrucât măsurile tehnice și planurile multianuale, în calitate de măsuri de conservare, sunt principalele instrumente cu care se pot atinge aceste obiective;
- C. întrucât printre principalele modificări introduse odată cu reforma PCP din 2013 se numără, de asemenea, eliminarea practicii de aruncare înapoi în mare a capturilor și regionalizarea;
- D. întrucât, în prezent, măsurile tehnice alcătuiesc un sistem complex, eterogen și dezorganizat de dispoziții cărora le lipsește deseori coerența și care sunt chiar contradictorii, fiind, în plus, greu de înțeles pentru sectorul pescuitului;
- E. întrucât complexitatea măsurilor tehnice și dificultățile aferente, precum și numărul redus al rezultatelor pozitive concrete ale PCP și al stimulentei au contribuit la crearea unui sentiment de neîncredere în rândul pescarilor;
- F. întrucât revizuirea măsurilor tehnice trebuie să vizeze o mai mare sustenabilitate a resurselor piscicole, fără a compromite viabilitatea economică a activității de pescuit, întemeindu-se pe baze științifice solide;
- G. întrucât interzicerea aruncării capturilor înapoi în mare și obiectivul producției maxime durabile necesită o îmbunătățire a selectivității uneltelor de pescuit;
- H. întrucât interzicerea aruncării capturilor înapoi în mare implică o schimbare radicală a

abordării în ceea ce privește gestionarea pescuitului, fiind astfel necesar să se abordeze într-o manieră foarte diferită măsurile tehnice în domenii-cheie, cum ar fi componența capturilor;

- I. întrucât lipsa unei poziții din partea Consiliului a împiedicat alinierea legislației privind măsurile tehnice la Tratatul de la Lisabona și întrucât, în urma reformei PCP, se pare că acest blocaj poate fi rezolvat prin intermediul actelor delegate adoptate de Comisie la propunerea statelor membre;
- J. întrucât definirea principiilor de bază comune pentru toate bazinele prin intermediul unui regulament-cadru adoptat prin codecizie („procedura legislativă ordinară”, în conformitate cu Tratatului de la Lisabona) este necesară pentru a se asigura condiții de concurență echitabile între operatori și pentru a se facilita punerea în aplicare și controlul măsurilor tehnice;
- K. întrucât nu este necesar să se recurgă la procedura de codecizie în cazul măsurilor de la nivel regional sau care sunt supuse unor modificări frecvente, dar această procedură trebuie menținută în cazul normelor comune pentru toate bazinele sau al celor care nu se modifică într-un interval rezonabil de timp;
- L. întrucât regionalizarea poate garanta faptul că normele se adaptează la caracteristicile specifice fiecărei activități de pescuit și fiecărui bazin, conferind flexibilitate și permițând o reacție rapidă în situațiile de urgență;
- M. întrucât regionalizarea poate contribui la simplificarea normelor și la o mai bună înțelegere a acestora, care astfel ar fi bine primite de sectorul pescuitului, mai ales atunci când acesta este implicat în procesul de adoptare a normelor respective;
- N. întrucât regionalizarea nu ar trebui să ducă la „renaționalizare”, deoarece aceasta nu este compatibilă cu PCP în calitate de politică comună în care UE are competență exclusivă, având în vedere caracterul comun al resurselor;
- O. întrucât adoptarea de măsuri tehnice pe baza regionalizării trebuie să urmeze modelul convenit de colegiitori în cadrul noii politici comune în domeniul pescuitului, și anume adoptarea de acte delegate de către Comisie pe baza recomandărilor comune ale statelor membre în cauză;
- P. întrucât anumite propuneri de regulamente specifice care conțin măsuri tehnice (setci în derivă, capturi accidentale de cetacee, interzicerea tăierii înotătoarelor rechinilor la bord sau pescuitul de adâncime) au generat controverse; întrucât unele dintre propuneri - cum ar fi cea privind pescuitul stocurilor de specii de adâncime din Atlanticul de Nord-Est - au fost blocate timp de peste trei ani; întrucât procedura privind pescuitul cu setci în derivă este, de asemenea, blocată și întrucât uneori regulamente specifice privind măsurile tehnice au fost respinse de către ORGP, așa cum s-a întâmplat cu cel privind îndepărtarea înotătoarelor rechinilor la bordul navelor;
- Q. întrucât măsurile tehnice în vigoare pentru Marea Mediterană nu sunt întotdeauna adaptate la necesitățile diferitelor activități de pescuit locale;
- R. întrucât bazinul Mării Mediterane are caracteristici foarte diferite de restul bazinelor de

- pescuit comunitare, aparținând și țărilor terțe, care au norme de conservare foarte diferite de cele europene;
- S. întrucât eficiența planurilor multianuale adoptate între 2002 și 2009 a fost inegală și, în general, cele mai slabe rezultate au fost asociate cu ineficiența anumitor instrumente și cu deficiențe privind controalele;
 - T. întrucât reforma PCP a introdus obligația de debarcare fără a rezolva problema rigidității inerente a sistemului cotelor și al TAC;
 - U. întrucât se preconizează dificultăți în ceea ce privește punerea în aplicare a interdicției de aruncare înapoi în mare a capturilor în activitățile de pescuit mixt care implică specii de blocaj („choke species”), fiind rezonabil ca în cadrul planurilor multianuale se fie favorizate instrumente precum reglementarea efortului de pescuit, care nu prezintă rigiditatea sistemului cotelor și al TAC și care ar facilita realizarea obiectivului privind producția maximă durabilă, îmbunătățind performanțele economice ale flotei pentru o anumită rată a mortalității prin pescuit;
 - V. întrucât, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul European este colegiutor în domeniul pescuitului, exceptând în ceea ce privește TAC și cotele de pescuit;
 - W. întrucât, începând din 2009, nu a fost adoptat niciun plan multianual, ca urmare a blocării propunerilor la nivelul Consiliului;
 - X. întrucât, în cadrul grupului operativ („task force”) interinstituțional privind planurile multianuale, colegiutorii au recunoscut importanța cooperării pentru a găsi o modalitate pragmatică de a progresa în ceea ce privește planurile multianuale, ținând totuși seama de diferențele de opinie cu privire la interpretarea cadrului juridic;
 - Y. întrucât planurile multianuale trebuie să constituie un cadru solid și durabil pentru gestionarea activităților de pescuit; întrucât planurile multianuale trebuie să se bazeze pe cele mai bune și mai recente avize științifice și socioeconomice disponibile și trebuie să fie flexibile pentru a se adapta la evoluția stocurilor și la deciziile anuale privind alocarea posibilităților de pescuit;
 - Z. întrucât în cadrul grupului operativ interinstituțional privind planurile multianuale au fost identificate ca elemente comune ale viitoarelor planuri multianuale obiectivul privind producția maximă durabilă și un calendar pentru realizarea sa, un nivel de referință pentru conservare în vederea activării măsurilor de salvagardare, un mecanism de adaptare la evoluțiile neprevăzute ale avizelor științifice și o clauză de revizuire;
 - AA. întrucât planurile trebuie să conțină un obiectiv general realizabil prin măsuri de gestionare și care să fie susținut de avize științifice; întrucât o producție ridicată și stabilă trebuie să fie parte a acestui obiectiv general, care trebuie să se reflecte în deciziile anuale ale Consiliului cu privire la posibilitățile de pescuit în lumina celor mai recente avize științifice; întrucât aceste decizii anuale nu trebuie să depășească domeniul strict al alocării posibilităților de pescuit și trebuie, pe cât posibil, să evite fluctuațiile semnificative ale acestora;

- AB. întrucât hotărârea Curții de Justiție din 26 noiembrie 2014 în cauzele C-103/12 PE/Consiliu și C-165/12 Comisia/Consiliu privind alocarea posibilităților de pescuit în apele UE navelor de pescuit aflate sub pavilionul Republicii Bolivariene a Venezuelei în zona economică exclusivă din largul coastei Guyanei Franceze stabilește un precedent clarificând conținutul și limitele celor două temeuri juridice diferite cuprinse în articolul 43 din TFUE și întrucât articolul 43 alineatul (3) poate fi utilizat ca temei juridic doar pentru alocarea posibilităților de pescuit, astfel cum se prevede în așa-numitele regulamente privind TAC și cotele;
- AC. întrucât se așteaptă hotărârea Curții de Justiție în cauza C-124/13 PE/Consiliu privind Regulamentul (UE) nr. 1243/2012 al Consiliului de stabilire a unui plan pe termen lung pentru rezervele de cod, cu privire la care Parlamentul susține că, având în vedere obiectivul și conținutul său, regulamentul ar fi trebuit adoptat în temeiul articolului 43 alineatul (2) din TFUE, prin intermediul procedurii legislative ordinare, Parlamentul având calitatea de colegiutor; întrucât Parlamentul este, de asemenea, împotriva împărțirii propunerii Comisiei, având în vedere că Consiliul a împărțit propunerea în două acte legislative;
- AD. întrucât au fost realizate progrese în ceea ce privește planul multianual pentru Marea Baltică, în cazul căruia Consiliul a acceptat să colaboreze cu PE în vederea adoptării obiectivelor privind rata mortalității prin pescuit;
- AE. întrucât, în absența planurilor multianuale, planurile privind aruncarea capturilor înapoi în mare, adoptate de către Comisie prin intermediul actelor delegate, pe baza recomandărilor statelor membre în cauză, vor putea modifica dimensiunile minime de referință pentru conservare;
- AF. întrucât planurile privind aruncarea capturilor înapoi în mare vor juca un rol esențial, deoarece o modificare a dimensiunii minime de referință pentru conservare poate duce la modificări ale tehnicilor de pescuit și, prin urmare, s-ar modifica și rata mortalității prin pescuit și biomasa stocului de reproducere, cele două obiective cuantificabile ale planurilor multianuale; întrucât, odată cu modificarea dimensiunii minime prin intermediul actelor delegate s-ar modifica din exterior principalii parametri ai planurilor multianuale;
- AG. întrucât voința colegiutorilor a fost ca aceste acte delegate să aibă un caracter provizoriu, pentru o perioadă care nu poate depăși în niciun caz trei ani;
- AH. întrucât, în cazul aceleiași specii, dimensiunile minime de referință pentru conservare pot varia de la o zonă la alta pentru a se ține seama de particularitățile activităților de pescuit și ale uneltelor utilizate; întrucât, ori de câte ori este posibil, este de dorit să se ia decizii orizontale pentru toate zonele pentru a se facilita controlul,
1. consideră că măsurile tehnice viitoare trebuie să fie simplificate, să se înscrie într-un cadru juridic clar structurat și să fie concepute pe baze științifice solide;
 2. consideră că este necesară o revizuire a măsurilor tehnice, care să corecteze complexitatea și caracterul eterogen al normelor actuale, să îmbunătățească baza lor științifică și să le consolideze coerența și acceptarea de către sectorul pescuitului;

3. consideră că, pe cât posibil, măsurile tehnice trebuie să se adapteze la particularitățile fiecărei activități de pescuit și ale fiecărei regiuni, putându-se garanta astfel un nivel mai ridicat al respectării de către sectorul în cauză;
4. consideră că, pentru a îmbunătăți gradul de acceptare și respectare a normelor PCP de către sectorul pescuitului, este necesară o mai mare implicare a pescarilor în procesul de luare a deciziilor, precum și oferirea de stimulente, majorând ajutoarele destinate inovării și unei selectivități sporite a uneltelor de pescuit;
5. consideră că este necesar să se mențină procedura de codecizie pentru adoptarea normelor comune pentru toate bazinele sau pentru normele care nu se modifică într-un interval rezonabil de timp;
6. consideră că nu este necesar să se utilizeze procedura de codecizie pentru adoptarea unor măsuri la nivel regional sau care pot fi supuse unor modificări frecvente;
7. consideră că structura reglementărilor privind măsurile tehnice trebuie să se bazeze pe trei axe reglementate de codecizie și pe o a patra care utilizează regionalizarea; primele trei ar cuprinde un ansamblu de norme comune și centralizate, un ansamblu de norme specifice pentru bazinele maritime majore, precum și o serie de reglementări tehnice specifice; toate aceste măsuri ar urma să fie adoptate prin intermediul codeciziei; pe de altă parte, regionalizarea ar urma să se aplice în cazul normelor de la nivel regional sau al celor care sunt supuse unor modificări frecvente;
8. consideră necesar să se evalueze oportunitatea, eficiența și consecințele socioeconomice asupra flotelor UE ale regulamentelor specifice bazate pe măsuri tehnice, cum ar fi cele referitoare la setcile în derivă, capturile accidentale de cetacee, interzicerea tăierii înotătoarelor rechinilor la bord sau pescuitul de adâncime;
9. consideră că există o nevoie urgentă de a stabili un ansamblu coerent de măsuri tehnice operaționale pentru fiecare dintre principalele trei bazine, ținând seama de particularitățile fiecăruia dintre ele, și mai ales în ceea ce privește bazinul Mării Mediterane, unde deciziile comunitare în acest domeniu pot avea un impact semnificativ asupra concurenței dintre pescarii europeni și flota din afara UE;
10. susține că, având în vedere interzicerea aruncării capturilor înapoi în mare, legislația privind măsurile tehnice în domenii precum componența capturilor trebuie să fie suficient de flexibilă pentru a ține seama în timp real de evoluția activităților de pescuit și de progresele înregistrate în ceea ce privește îmbunătățirea selectivității în domeniul pescuitului;
11. consideră că, atunci când se revizuesc măsurile tehnice, trebuie avut în vedere impactul lor nu numai în materie de conservare a resurselor, ci și în ceea ce privește cheltuielile de exploatare și rentabilitatea activității de pescuit;
12. consideră că obiectivul privind conservarea urmărit de reglementările referitoare la măsurile tehnice ar putea fi consolidat prin acțiuni care vizează îmbunătățirea gestionării cererii și ofertei prin intermediul unei concentrări tot mai accentuate a sectorului sub forma organizațiilor de producători, fapt care ar permite optimizarea rezultatelor urmărite de legislația comunitară;

13. consideră că planurile multianuale au de jucat un rol din ce în ce mai important în cadrul PCP în ceea ce privește conservarea resurselor piscicole, deoarece reprezintă cel mai adecvat instrument pentru adoptarea și punerea în aplicare a unor măsuri tehnice specifice la nivel regional;
14. consideră că este necesar ca colegiuitorii să își continue eforturile pentru a ajunge la acorduri privind planurile multianuale, pe baza jurisprudenței Curții de Justiție a UE;
15. consideră că planurile multianuale trebuie să reprezinte un cadru solid și durabil pentru gestionarea activităților de pescuit și trebuie să se bazeze pe cele mai bune și mai recente avize științifice și socio-economice disponibile, adaptându-se la evoluția stocurilor și oferind flexibilitate pentru luarea deciziilor anuale ale Consiliului cu privire la posibilitățile de pescuit; consideră că aceste decizii anuale nu trebuie să depășească domeniul strict al alocării posibilităților de pescuit și trebuie, pe cât posibil, să evite fluctuațiile semnificative ale acestora;
16. consideră că este necesar ca viitoarele planuri multianuale să fie elaborate pentru a realiza obiectivul privind producția maximă durabilă, incluzând un calendar predefinit, un nivel de referință pentru conservare în vederea activării măsurilor de salvagardare, un mecanism de adaptare la evoluțiile neprevăzute ale avizelor științifice și o clauză de revizuire;
17. consideră că, pentru a evita problemele care decurg din obligația de debarcare în pescăriile mixte, pare rezonabil să se acorde prioritate reglementării efortului de pescuit, care nu prezintă rigiditatea sistemului cotelor și al TAC;
18. consideră că este necesar să se sporească implicarea părților interesate în elaborarea și dezvoltarea planurilor multianuale prin intermediul consiliilor consultative, precum și în toate deciziile privind regionalizarea;
19. crede că Parlamentul European trebuie să examineze cu o atenție deosebită actele delegate referitoare la planurile privind aruncarea capturilor înapoi în mare;
20. consideră că valabilitatea tranzitorie a actelor delegate referitoare la planurile privind aruncarea capturilor înapoi în mare, inclusiv modificările privind dimensiunile minime, nu ar trebui în niciun caz să depășească limita de trei ani, acestea trebuind să fie înlocuite, dacă este cazul, de un plan multianual, și că în acest scop, planurile multianuale trebuie adoptate cât mai curând posibil;
21. consideră că deciziile privind dimensiunile minime în cadrul regionalizării ar trebui adoptate ținându-se seama de nevoia de a evita extinderea lor la fiecare specie în parte, deoarece acest lucru ar îngreuna controlul și ar putea da naștere la nereguli sau fraude în procesul de comercializare a mărfurilor;
22. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Introducere

Reforma politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), care a avut loc în 2013, a inclus printre obiectivele sale realizarea producției maxime durabile, aplicându-se o abordare ecosistemică. Atât măsurile tehnice, cât și planurile multianuale, în calitate de măsuri de conservare, sunt principalele instrumente cu care se pot atinge aceste obiective.

Cu toate acestea, din anul 2009 până în prezent s-au înregistrat prea puține progrese în ceea ce privește atât măsurile tehnice, cât și la planurile multianuale. În cazul celor din urmă, s-a ajuns la un blocaj interinstituțional. Acest blocaj a fost cauzat de faptul că propunerile legislative privind planurile multianuale includeau printre normele de control al capturilor distribuția posibilităților de pescuit. Astfel, propunerile Comisiei creau tensiuni, având în vedere articolul 43 din TFUE. În ceea ce privește măsurile tehnice, dificultățile erau legate de alinierea legislației la Tratatul de la Lisabona.

2. Măsurile tehnice

Obiectivul măsurilor tehnice este evitarea capturilor de puiet și a altor capturi accidentale. În principiu, sistemul se bazează pe trei regulamente care urmează o logică geografică (Marea Baltică, Marea Mediterană și Oceanul Atlantic și alte ape). Măsurile tehnice alcătuiesc un ansamblu specific de norme, dar uneori ele fac parte dintr-un ansamblu mai amplu de instrumente de gestionare, cum ar fi planurile multianuale. Există, de asemenea, regulamente specifice, cum ar fi cele privind interzicerea setcilor în derivă, prevenirea capturilor accidentale de cetacee sau interzicerea tăierii înotoătoarelor rechinilor la bord. Astfel, măsurile tehnice sunt împărțite în peste 30 de regulamente diferite și alcătuiesc un sistem complex, eterogen și dezorganizat de dispoziții, cărora le lipsește deseori coerența și care sunt chiar contradictorii.

Complexitatea măsurilor tehnice se datorează în parte faptului că au fost adoptate în cadrul unor proceduri legislative diferite și răspunzând unor motivații diferite. Unele măsuri tehnice au fost promovate de către organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP). Cu alte ocazii, au fost adoptate în contextul regulamentelor anuale privind TAC și cotele. Cu toate acestea, majoritatea măsurilor tehnice au fost adoptate de către Consiliu sau de către Comisie prin procedura comitetelor, înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și fără participarea Parlamentului European.

Caracterul eterogen și lipsa de coerență a măsurilor tehnice se datorează în parte faptului că o mare parte dintre acestea a fost aprobată treptat de către Consiliu în cadrul regulamentelor anuale de stabilire a capturilor totale admisibile (TAC) și a cotelor de pescuit. Unele dintre măsurile tehnice sunt, prin urmare, rezultatul negocierilor politice între state, nu au o bază științifică solidă și creează diferențe nejustificate între mări. În urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, diversele măsuri privind TAC și cotele trebuie adoptate în comun de către Parlamentul European și Consiliu.

Abordarea geografică a măsurilor tehnice se reflectă în mod clar în tratamentul diferit aplicat în cazul Mării Mediterane. În acest caz, un ansamblu mai mult sau mai puțin coerent de măsuri a fost adoptat de-abia în 2006. Cu toate acestea, Consiliului consultativ pentru Marea

Mediterană a solicitat în mai multe rânduri revizuirea anumitor măsuri tehnice. Trebuie remarcat faptul că, în studiul său recent privind măsurile tehnice¹, Comisia nu a inclus Marea Mediterană din cauza complexității situației sale.

O parte a măsurilor tehnice se prezintă sub forma regulamentelor specifice. Procedura legislativă aferentă majorității acestora a dat naștere la controverse. În mod deosebit, propunerea privind pescuitul stocurilor de specii de adâncime din Atlanticul de Nord-Est² a fost blocată timp de peste trei ani. Procedura privind pescuitul cu setci în derivă³ este, de asemenea, blocată. Aceste dificultăți și controverse apar ca răspuns la conținutul propunerilor. În unele cazuri, cum ar fi îndepărtarea înotătoarelor rechinilor la bordul navelor⁴, reglementările au fost respinse de către ORGP, astfel că flota Uniunii Europene este dezavantajată în raport cu cele din țările terțe. În alte cazuri, cum ar fi cel al Regulamentului privind capturile accidentale de cetacee⁵, ar trebui să fie evaluată eficacitatea măsurilor.

Pe de altă parte, regulamentele privind măsurile tehnice conțin o serie de excepții și derogări și toate dispozițiile au făcut obiectul modificărilor. De exemplu, Regulamentul (CE) nr. 850/1998 a fost modificat de paisprezece ori. Complexitatea măsurilor tehnice a crescut odată cu aceste modificări succesive. Există numeroase inconsecvențe și lipsesc definițiile clare pentru domeniile respective de aplicare ale actelor delegate și ale actelor de punere în aplicare, fapt care împiedică realizarea de progrese în ceea ce privește dosarele legislative. În consecință, ansamblul măsurilor tehnice necesită de mult o raționalizare, simplificare și adaptare la Tratatul de la Lisabona.

În 2002 și 2008, s-a încercat realizarea unor revizuiți ale ansamblului măsurilor tehnice⁶. O încercare a eșuat, iar cealaltă s-a limitat la a fi doar una dintre foarte numeroasele modificări. Nici dosarele legislative privind alinierea la Tratatul de la Lisabona a celor trei principale regulamente geografice nu au înregistrat progrese.

În mai 2014, Comisia a încheiat o consultare publică privind „un nou cadru de măsuri tehnice în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului reformate”. Majoritatea statelor membre respondente au considerat necesară simplificarea măsurilor tehnice care garantează condiții de concurență echitabile, ceea ce implică aplicarea în continuare a procedurii de codecizie pentru anumite norme și faptul că, în cadrul elaborării de măsuri tehnice, nivelul de regionalizare ar trebui să se axeze pe punerea efectivă în aplicare și să țină cont de activitățile de control și supraveghere. Participanții din sectorul pescuitului au considerat că este necesar să se recurgă la o abordare minimalistă în cadrul noii structuri de măsuri tehnice, fiind exclusă procedura de codecizie în cazul deciziilor aferente microgestionării. La rândul lor, ONG-urile au considerat că este necesar un cadru general de măsuri tehnice, care să includă obiectivele generale și normele comune minime care trebuie aplicate pe tot cuprinsul UE pentru a se garanta că nu se creează lacune în ceea ce privește gestionarea și, prin urmare, nu ar trebui să se realizeze o simplificare în detrimentul protecției mediului.

¹ „A study in support of the development of a new technical conservation measures framework within a reformed CFP” (Studiu în sprijinul dezvoltării unui nou cadru de măsuri tehnice de conservare în cadrul unei PCP reformate”). Proiect nr.: ZF1455_S02. 7 iulie 2014

² COM(2012)0371 - 2012/0179(COD)

³ COM(2014)0265 - 2014/0138(COD)

⁴ Regulamentul (UE) nr. 605/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013

⁵ Regulamentul (CE) nr. 812/2004 al Consiliului din 26 aprilie 2004

⁶ COM(2002)0672 și COM(2008)0324

În cadrul viitoarelor reglementări privind măsurile tehnice va fi necesară utilizarea procedurii de codecizie pentru a se asigura condiții de concurență echitabile și pentru a se facilita punerea în aplicare și controlul. La rândul său, regionalizarea poate simplifica procesul de gestionare, garantând faptul că normele se adaptează la caracteristicile specifice ale fiecărei activități de pescuit și ale fiecărui bazin, conferind flexibilitate și permițând o reacție rapidă în situațiile de urgență. În plus, regionalizarea poate contribui la simplificarea normelor și la o mai bună înțelegere a acestora, fiind astfel bine primite de către sector, mai ales atunci când acesta este implicat în procesul de adoptare a normelor respective. Cu toate acestea, o regionalizare absolută nu este compatibilă cu PCP în calitate de politică comună în care UE are competență exclusivă, având în vedere caracterul comun al resurselor.

Prin urmare, nu pare a fi necesar să se recurgă la procedura de codecizie în cazul măsurilor de la nivel regional sau care pot fi supuse unor modificări frecvente, dar această procedură trebuie menținută în cazul normelor comune pentru toate bazinele sau al celor care nu se modifică într-un interval rezonabil de timp.

Structura reglementărilor privind măsurile tehnice trebuie să se bazeze pe trei axe. Trei dintre acestea ar cuprinde un ansamblu de norme comune și centralizate, un ansamblu de norme specifice pentru bazinele maritime majore, precum și o serie de reglementări specifice adoptate prin intermediul procedurii de codecizie. Cea de-a patra axă, care face obiectul regionalizării, ar urma să se aplice în cazul normelor de la nivel regional sau al celor care sunt supuse unor modificări frecvente.

3. Planurile multianuale

Planurile multianuale au ca obiectiv gestionarea principalelor specii de interes pentru pescuit. Punctul lor comun este stabilirea de obiective pentru gestionarea stocurilor în ceea ce privește dimensiunea biomasei stocului de reproducere și rata mortalității prin pescuit. În prezent, există unsprezece planuri multianuale, care utilizează o varietate de instrumente. În general, instrumentul utilizat este cel referitor la capturile totale admisibile (TAC), dar există și alte diferite tipuri de instrumente, cum ar fi măsurile tehnice, restricționări ale efortului de pescuit sau norme specifice de control.

Planurile multianuale au fost lansate după reforma PCP din 2002. Dintre planurile existente, două reglementează stocurile gestionate de către ORGP, tonul roșu și halibutul negru, în timp ce celelalte reglementează stocurile din apele comunitare în conformitate cu avizele Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES). Între 2002 și 2009, dezvoltarea lor a fost relativ lentă, înregistrându-se o evoluție în ceea ce privește procedurile lor. Începând din 2009 nu a fost adoptat niciun plan, ca urmare a unei blocări a propunerilor la nivelul Consiliului.

Eficiența planurilor multianuale a fost inegală. În general, cele mai slabe rezultate au fost asociate cu ineficacitatea mecanismelor de reducere a efortului de pescuit și cu deficiențe în ceea ce privește controlul. Nu trebuie uitat faptul că gestionarea flotei și, prin urmare, a capacității de pescuit efective, a pierdut din importanță în cadrul PCP. Deși diferitele crize au condus la reduceri importante ale flotei, reducerea capacității de pescuit a fost mult mai puțin semnificativă.

În pofida importanței lor, de-abia în ultimii ani s-au înregistrat progrese, din cauza blocajului interinstituțional generat de interpretările diferite ale Parlamentului European și Consiliului cu

privire la temeiul juridic care trebuie utilizat pentru planurile multianuale și, în special, cu privire la oportunitatea utilizării articolului 43 alineatul (2) din TFUE sau a articolului 43 alineatul (3). Articolul 43 alineatul (3) atribuie integral puterea de decizie Consiliului, excluzând Parlamentul. La 26 noiembrie 2014, Curtea de Justiție a pronunțat o hotărâre comună cu privire la două cauze¹ introduse de Parlamentul European și de Comisie împotriva unei decizii a Consiliului privind alocarea posibilităților de pescuit în apele Uniunii Europene navelor de pescuit aflate sub pavilionul Venezuelei în zona economică exclusivă a Guyanei Franceze. Această hotărâre stabilește un precedent, clarificând faptul că articolul 43 alineatul (3) poate fi utilizat ca temei juridic doar pentru alocarea posibilităților de pescuit, astfel cum se prevede în regulamentele privind TAC și cotele.

Încă se așteaptă hotărârea Curții de Justiție în cauza C-124/13 PE/Consiliu privind Regulamentul (UE) nr. 1243/2012 al Consiliului de stabilire a unui plan pe termen lung pentru rezervele de cod, cu privire la care Parlamentul susține că, având în vedere obiectivul și conținutul său, regulamentul ar fi trebuit adoptat în temeiul articolului 43 alineatul (2) din TFUE, prin intermediul procedurii legislative ordinare, Parlamentul având calitatea de colegiutor. Parlamentul este, de asemenea, împotriva împărțirii propunerii Comisiei, având în vedere că Consiliul a împărțit propunerea în două acte legislative.

Pe de altă parte, în aprilie 2014 s-au încheiat lucrările grupului operativ („task force”) interinstituțional privind planurile multianuale. Pe parcursul lucrărilor acestuia, reprezentanții colegiutorilor au recunoscut importanța cooperării pentru a găsi o modalitate pragmatică de a progresa în ceea ce privește planurile multianuale, ținând totuși seama de diferențele de opinie cu privire la interpretarea cadrului juridic. S-a considerat că planurile multianuale trebuie să ofere un cadru solid și durabil pentru gestionarea activităților de pescuit, bazându-se pe cele mai bune avize științifice disponibile. În plus, planurile trebuie să permită adaptarea la evoluția stocurilor și să asigure flexibilitate pentru luarea deciziilor anuale cu privire la posibilitățile de pescuit.

Au fost identificate ca elemente comune ale viitoarelor planuri multianuale obiectivul privind producția maximă durabilă și un calendar pentru realizarea sa, un nivel de referință pentru conservare în vederea activării măsurilor de salvagardare, un mecanism de adaptare la evoluțiile avizelor științifice și o clauză de revizuire.

În urma reformei din 2013 a PCP, planurile multianuale trebuie să includă printre obiective pe cel referitor la producția maximă durabilă și un calendar pentru realizarea sa. De asemenea, acestea trebuie să conțină măsuri de punere în aplicare a interdicției de a arunca capturile înapoi în mare și a obligației de debarcare², precum și garanții privind punerea în aplicare a unor măsuri de remediere și clauze de revizuire. De asemenea, se stabilesc două obiective cuantificabile pentru planurile multianuale: rata mortalității prin pescuit și biomasa stocului de reproducere.

Reforma PCP a introdus interdicția de a arunca capturile înapoi în mare, fără a rezolva problema rigidității inerente a sistemului cotelor și al TAC. Având în vedere că se prevăd probleme în cadrul activităților de pescuit mixt care implică specii de blocaj („choke species”), pare rezonabil să se favorizeze anumite instrumente, cum ar fi reglementarea

¹ Cauzele C-103/12 PE/Consiliu și C-165/12 Comisie/Consiliu

² Obligația de debarcare Articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013

efortului de pescuit, care nu prezintă rigiditatea sistemului cotelor și al TAC. În plus, reglementarea efortului de pescuit ar facilita realizarea obiectivului privind producția maximă durabilă, îmbunătățind performanțele economice ale flotei pentru o anumită rată a mortalității prin pescuit.

4. Reforma PCP din 2013

Un element esențial al reformei PCP, care afectează atât planurile multianuale, cât și măsurile tehnice, este regionalizarea¹ sau cooperarea regională în privința măsurilor de conservare. Planurile multianuale par a fi cel mai adecvat instrument pentru adoptarea și punerea în aplicare a unor măsuri tehnice specifice în contextul regionalizării.

Se stabilește că, atunci când Comisiei îi este conferită delegarea de competențe în ceea ce privește planurile multianuale, măsurile de conservare necesare în contextul legislației Uniunii în domeniul mediului sau obligația de debarcare, statele membre vizate și afectate de aceste măsuri pot să trimită recomandări comune într-un termen specificat. Pentru punerea în aplicare a acestor recomandări, statele membre consultă consiliile consultative în cauză. Comisia poate adopta măsurile recomandate prin intermediul actelor delegate, dar poate, de asemenea, prezenta propuneri în cazul în care statele membre nu se reușesc să convină toate asupra recomandărilor comune în termenul stabilit. Comisia poate, de asemenea, prezenta propuneri în cazul în care recomandările comune nu sunt considerate compatibile cu obiectivele și țintele cuantificabile ale măsurilor de conservare. Singurul rol pe care îl poate juca Parlamentul European constă în posibilitatea de a formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni.

Aceste noi dispoziții au consecințe asupra măsurilor tehnice și sunt, în mare măsură, legate de planurile multianuale sau rezultă din lipsa acestora și se concretizează prin adoptarea de acte delegate de către Comisie. De exemplu, în cazul în care pentru o anumită activitate de pescuit nu a fost adoptat un plan multianual sau un plan de gestionare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate de stabilire cu titlu temporar și pentru o perioadă maximă trei ani, a unui plan specific privind aruncarea capturilor înapoi în mare, care poate include, de asemenea, o modificare a dimensiunilor minime².

Pe de altă parte, prin Regulamentul privind obligația de debarcare³, au fost introduse modificări ale celor trei regulamente regionale privind măsurile tehnice (Oceanul Atlantic, Marea Mediterană și Marea Baltică). Planurile privind aruncarea capturilor înapoi în mare au devenit principalul instrument de introducere a modificărilor prin intermediul delegării de competențe către Comisie. Comisia a fost împuternicită să stabilească dimensiunile minime de referință în vederea conservării pentru speciile care fac obiectul obligației de debarcare prin intermediul actelor delegate și, dacă este necesar, să prevadă derogări în ceea ce privește dimensiunile minime de referință. Acest lucru s-a întâmplat deja în cazul planului privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru Marea Baltică⁴, pentru care s-a redus dimensiunea minimă pentru cod de la 38 cm la 35 cm.

¹ Cooperarea regională în privința măsurilor de conservare, articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013.

² Articolul 15 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1380/2013

³ Articolul 1 alineatul (10), articolul 2 alineatul (5) și articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 2015/812 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015

⁴ Regulamentul delegat (UE) nr. 1396/2014 al Comisiei din 20 octombrie 2014

În majoritatea cazurilor, dimensiunile minime de referință pentru conservare sunt adoptate de către Comisie prin intermediul actelor delegate. Acest lucru facilitează adoptarea anumitor măsuri la nivel regional, dar dimensiunile minime de referință pentru conservare joacă un rol care depășește cu mult regionalizarea și astfel s-ar putea modifica în mod semnificativ dezvoltarea planurilor multianuale. Dacă se modifică o dimensiune minimă, pescarii își schimbă tehnicile de pescuit și, de asemenea, se modifică și rata mortalității prin pescuit și situația vârstelor din cadrul stocului de reproducere. Regulamentul de bază privind PCP prevede că acești doi parametri reprezintă obiectivele cuantificabile ale planurilor multianuale¹. Odată cu modificarea dimensiunii minime printr-un act delegat, s-ar modifica din exterior principalii parametri ai planurilor multianuale. Trebuie avut în vedere faptul că dimensiunile minime joacă un rol esențial în ceea ce privește comercializarea și controlul activităților de pescuit.

5. Poziția raportorului

5.1. Planurile multianuale

Colegiitorii trebuie să găsească o modalitate pragmatică de a progresa rapid în ceea ce privește planurile multianuale, ținând seama de jurisprudența Curții de Justiție a UE.

În plus, este necesar să se sporească implicarea efectivă a părților interesate în elaborarea și dezvoltarea planurilor multianuale.

În sfârșit, planurile multianuale trebuie adoptate cât mai curând posibil. Astfel se evită reglementarea măsurilor pe termen lung prin intermediul planurilor privind aruncarea capturilor înapoi în mare, care, prin natura lor, ar trebui să conțină doar măsuri provizorii.

5.2. Măsuri tehnice

În ceea ce privește măsurile tehnice viitoare, acestea trebuie să fie simple și clare, pentru a putea fi ușor înțelese de către pescari.

În măsura în care este posibil, ele trebuie adaptate la caracteristicile specifice ale fiecărei activități de pescuit și ale fiecărei regiuni (regionalizare).

Cu toate acestea, adoptarea de către colegiitorii UE a unor norme comune pentru toate bazinele maritime sau a unor norme care nu se modifică într-un interval rezonabil de timp trebuie să aibă loc prin utilizarea procedurii legislative ordinare, adică a codeciziei.

Într-adevăr, o regionalizare absolută nu ar fi compatibilă cu PCP în calitate de politică comună în care UE are competență exclusivă, având în vedere caracterul comun al resurselor.

În cele din urmă, este necesară o mai mare implicare reală a pescarilor în procesul decizional până la ultimul detaliu al măsurilor tehnice, precum și introducerea de stimulente pentru facilitarea punerii lor în aplicare.

¹ Articolul 10 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013